

A Honismereti Szövetség Fiatalok a Polgári Magyarorszáért Díja

A Polgári Magyarország Alapítvány (PMA) kuratóriuma az idei évben a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola Iubilate leánykara mellett a Honismereti Szövetségnek ítélte oda a *Fiatalok a Polgári Magyarorszáért Díjat*. A PMA által 2006-ban alapított, nettó 1,5 millió forinttal járó kitüntetés ünnepélyes átadására 2016. április 22-én került sor Budapesten, a Zsófia Rendezvényhajón. A kuratórium határozatának szövegét Gulyás Gergely, a PMA főigazgatója ismertette, mely szerint a Honismereti Szövetség „*az ifjúság honismereti nevelése, ismereteinek és érzelmeinek elmélyítése, a Kárpát-medence magyarságának megmaradása, a nemzetudat ébrentartása, a szülőföld és haza történetének, értékeinek felkutatása és megismeretése, valamint a kulturális örökség megóvása érdekében végzett tevékenységéért*” részesült az elismerésben. A kitüntetettek Kövér László, az Országgyűlés elnöke laudálta, majd a díj plakettjét és a kitüntetést tanúsító oklevelet Mádl Dalmától, a *Polgári Magyarorszáért Díj* első díjazottjától vehette át Debreczeni-Droppán Béla, a szövetség elnöke, aki rövidre szabott köszönő beszéde végén megkérte azt a közel negyvenfőnyi diákot és kísérő tanárt, akik eljöttek a szövetség meghívására az ünnepségre, hogy álljanak fel és mutassák meg magukat. A rendezvény fogadással és egyórás sétahajózással zárult e gyönyörű napsütéses tavaszi napon.

Laudatio a Fiatalkok a Polgári Magyarorszáért Díj átadásán

Budapest, 2016. április 22.

Mélyen Tisztelt Dalma Asszony! Miniszter Úr! Tisztelt Díjazottak! Hölgyeim és Uraim!

Goethe szerint „*a legtöbb, amit a gyermekeinknek adhatunk: gyökerek és szárnyak*”.

A Polgári Magyarorszáért Alapítvány mai díjazottjai évtizedek óta pontosan ezt teszik: a Honismereti Szövetség erősíti a fiataljaink gyökereit a földrajzi és történeti magyar honban, a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola Iubilate leánykara pedig segíti fiataljainkat szárnyalásukban a szellemi magyar hon éteri tisztaságú zenei magaslatáiban.

A díjazottjaink teljesítménye feltétlen elismerésre méltó. Hogy miért éppen a Polgári Magyarorszáért Alapítvány tartotta fontosnak mai napon elismerni munkájukat, erre a kérdésre két idézettel válaszolhatunk.

Mindenekelőtt Márai Sándorra, a polgári eszmény egyik leghitelesebb magyar képviselőjére kell hivatkoznunk, aki a következőket írta: „*A tömegek világa csak mohó, de nem igényes. Te maradj mértéktartó és igényes. A világ egyre jobban hasonlít egyfajta [...] áruházra, ahol egy hatósért megkapni mindent, silány kivételben, ami az élvező hajlamú tömegek napi vágyait gyorsan, olcsón és krajcáros minőségben kielégítheti. [...] Te válogass. [...] szigorúan és könyörtelenül. Nem lehetsz elég igényes erkölcsiekben, szellemiekben. Nem mondhatod elég következetesen: ez nemes, ez talmi, ez érték, ez vacak.*”

Márait alapul véve, a polgári értékrend, és ezzel a polgári Magyarország közösségének egyik vezérfonala a mértéktartás és igényesség, a krajcáros minőség ösztönös elutasítása, az értékes és a silány közötti kérlelhetetlenül világos, mindennapos választás kell legyen – az előbbi javára.

De mindez még csak egy emberi magatartás minőségéről tanúskodik, azonban ha ez nem társul az egyéni túlmutatató közösségi célokkal, akkor csak öncélú elitizmusról beszélhetünk.

A másik idézet a XVII. század végének Kolozsvárján kiadott egyik első katolikus énekeskönyvben található, amelynek előszavában a szerző csíksomlyói ferences szerzetes, Kájoni János arról vall, hogy a kötet kiadásával: „*Édes hazámnak akartam szolgálni.*”

Igényesség, mértéktartás és a közösség, a nemzet, a haza szolgálata – megítélésünk szerint ezek az erények kell képezzék a polgári Magyarország fundamentumát, és éppen a fiatalok feladata az, hogy ezen örök fogalmak mindig megújuló, mindig korszerű értelmezését megteremtsek.

Ha pedig a korszellem netán az értékeink relativizálására vagy feladására csábít, ha a politikai korrektség maszlaga miatt netán nem lenne egyértelmű, hogy mi az érték és mi a vacak, mi a nemes és mi a talmi, akkor nem kell mást tennünk, mint engedelmeskedni a bartóki „*csak tiszta forrásból*” parancsnak.

Ez a tiszta forrás pedig – amiből mindig meríthetünk – nem más, mint a szülőföldünk szeretete és a nemzeti kultúránk gazdagsága: a néplélek legmélyebb tapasztalását kifejező népdaloktól és népmeséktől kezdve, a magyar irodalom és zene legkiválóbb alkotásain keresztül, nagyszerű győzelmekkel és kudarcokkal teli, de minden esetben a jövő nemzedékek számára tanulságokat hordozó történelmünkig.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Iubilate leánykar ifj. Sapszon Ferenc vezetésével mindent megtestesít abból a zeneoktatási és kórus hagyományból, amit a mester, Kodály Zoltán teremtett, és amelynek elsajátításáért a világ minden szegletéből érkeznek hozzánk pedagógusok.

A Iubilate leánykar kezdetben egy zenetagozatos iskola gyerekkórusaként működött, majd a Kodály tanításaira épülő, és a mester nevét viselő kórusiskola megalapítása után annak leánykara lett, és így vált nemcsak országosan, hanem nemzetközileg is ismert, és elismert énekkarrá, az iskola többi kórusa mellett.

A leánykar 1979-ben már az *Az Év Kórusa* címet kapta meg, majd hamarosan elkezdtek Európa- és az Egyesült Államok-szerte is koncertezni, hogy minél többeknek mutathassák be a gregoriántól a kortárs zenéig terjedő repertoárjukat.

A leánykar több, mint három évtizedes történetében megszámolni is nehéz, hogy hány nemzetközi kórusfesztiválon ért el kimagasló eredményeket.

Az énekkar fiatal lányok generációinak adta át a közös éneklés, a minőségi zene, a magyar kultúra megélésének életre szóló és egész életet meghatározó élményét.

Ahhoz persze, hogy egy énekkar egy zeneszerző által papírra vetett harmóniát megszólaltathasson, nemcsak szép hangra, a kóristák egymásra figyelésére van szükség, hanem egy jó karmesterre is. Ifj. Sapszon Ferenc nemcsak jó karmester, hanem a szó legnemesebb értelmében vett pedagógus is, aki nemcsak a megszólaltatott zene tisztaságával, hanem az énekesek teljes személyiségének nevelésével, formálásával is foglalkozik. A Polgári Magyarországért Alapítvány a mai díjjal a karnagy, valamint az énekkar mostani és volt tagjainak egyaránt elismerését akarja kifejezni a magyar kultúra, a magyar zene szolgálatáért.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Sütő András figyelmeztet minket a havasi emberek megfigyelésére „*miszerint a viharban eltévelyedettek akkor kerülnek végveszélybe, ha már hátrafelé sem tájékozódhatnak, mert lábuk nyomát a hó befújta*”.

A párhuzam a havasi emberek megfigyelésen alapuló tapasztalata és egy nemzet sorsa között nyilvánvaló.

Az a nemzet, amely nem ismeri, nem akarja ismerni a múltját, ugyanúgy végveszélybe kerül, mint a nyomát vesztett havasi ember.

Éppen ezért az alapítvány másik ideit kitüntette a kulturális örökségünk megóvását, történelmünk fiatalokkal való megismertetését és a nemzettudat ébrentartását zászlajára tűző, azért több, mint három évtizede fáradhatatlanul tevékenykedő Honismereti Szövetség.

A szövetség minden megyében és a határainkon túl is jelen lévő tagszervezeteinek munkatársai és önkéntesei segítségével dolgozik azon, hogy történelmünk legfontosabb eseményei minél több fiatal számára legyenek megismerhetőek.

A Honismereti Szövetség művelődéstörténeti vetélkedők, kétévente meghirdetett Országos Honismereti Gyűjtőpályázatok, a két évtizede működő Országos Ifjúsági Honismereti Akadémiája programjai, hon- és népismereti konferenciái révén fiatalok tízezreihez hozta közel történelmünk legnagyobb eseményeit, legtanulságosabb történéseit és példaképként is szolgáló személyiségeit. Külön méltatást érdemel, hogy nemcsak nemzeti történelmünk, hanem a helyi közösségek, a megyék és községek saját történelmének megismeréséért, és fiatalokkal való megismertetéséért is sokat tesz a Honismereti Szövetség.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Díjazottak!

Egy anekdota szerint Sztálin legjobb magyarországi tanítványa, Rákosi Mátyas új himnuszt akart íratni Magyarországnak, hiszen egy proletárdiktatúra himnusza mégsem kezdődhet úgy, hogy „*Isten, áldd meg a magyart...*”. Rákosi megkereste elképzelésével Kodályt, mire a mester csak annyit válaszolt: „*Minek új Himnusz? Jó nekünk a régi.*” Biztos vagyok abban, hogy egy hasonló kérdés esetén, miszerint megőrizzük-e a magyar kultúra legfontosabb, időtlen kincseit, értékeit, vagy lecseréljük azt valamifajta szalmaláng-ideológia jegyében, mind azok, akik a Iubilate leánykarban énekelnek vagy énekeltek, mind pedig azok a fiatalok, akik a Honismereti Szövetségnek is köszönhetően ismerkedtek a magyar történelemmel, Kodály magabiztosságával tudnák azt mondani, hogy „*Minek új, jó nekünk a régi.*”

Amennyiben ez így van, és meggyőződésünk, hogy így van, akkor a mai kitüntettek a lehető legtöbbet tették a magyar kultúra, a magyar nemzet és – nem utolsósorban – egy polgárabb Magyarország szolgálatában, ami pedig minden elismerést megérdemel.

Morus Tamás szerint „*a hagyomány nem a hamu őrzése, hanem a láng továbbadása*”. Kívánom, hogy mind a Iubilate leánykar, mind pedig a Honismereti Szövetség tagjai és vezetői még sok fiatalnak adják át a magyar kultúra lángját, a haza és a nemzet szeretetének, valamint a mértéktartás és az igényesség erényének fontosságát még sok nemzedéken keresztül, amely küldetéshez kíván bátorítás lenni a mai kitüntetés.

Isten éltesse ezeket a közösségeket!

Kövér László
az Országgyűlés elnöke

Köszöntjük a XLIV. Országos Honismereti Akadémiát

Makó, 2016. július 4–8.

Polgármesteri köszöntő

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Kedves Honismeretet Pártoló Vendégeink!

Makó Város Önkormányzata nevében tisztelettel köszöntöm Önöket. Köszönöm, hogy a 2016. július 4. és 8. között megrendezendő honismereti akadémia helyszínéül városunkat választották, ezzel elismerve azt a több évtizedes munkát, melyet a Csongrád Megyei Honismereti Egyesület makói tagjai végeznek.

Engedjék meg, hogy külön is kifejezzem köszönetemet az egyesületnek, kiváltképp egyesületük elnökségi tagjának, a megyei egyesület titkárának, és ami számunkra különösen is fontos, a helyi honismereti mozgalom mozgatójának, Pál Lászlóné Szabó Zsuzsannának. Köszönjük, hogy a XLIV. Országos (Kárpát-medencei) Honismereti Akadémia *Nemzeti sorsfordulók és a Dél-Alföld – Gellért püspöktől Bálint Sándorig* című konferenciáját városunkban megszervezte, köszönjük, hogy a rendezvényt Makónak, vagy ahogy József Attila nevezte: a Maros-parti Konstantinápolynak jó hírét növeli és öregbíti.